

Szerző:

Cím:

KIS LAK alig áll

A NAGY DUNA MENTÉBEN...
244

ily

Valóságos palotaforradalmat robbantottunk ki múlt heti tudósításunkkal, amelyben az új római-parti sportszálló és csónakház: a Lidó megnyitására számoltunk be. Régi vadevezősök, az »ősrómaiak« mozdultak meg, keresték fel személyesen és telefonon szerkesztőségünket, kérve, hogy tolmácsoljuk keserűségüket. Amikor az elsőikkel beszélünk, még nem értettük a dolgot. Hiszen mi a rossz, mi a felháborító abban, hogy hétmillió forintos költséggel gyönyörű modern szállót és csónakgarázt építettek a régen kiöregedett, elavult Kalapács helyén?

— Mi a rossz ebben?! — hördültek fel a dühös emberek. — Az, hogy nem nekünk, nem a kispénzűeknek épült...

... ó mily drága
e lakocská nékem ...

Hát igen... A Lidóban egy kétágyas szoba havi bérleti díja 1200 forint, a régi kabinokért egész szezonnra (hat hónapra) fizetnek 280—500 forintot. Igaz, a Lidó központi fűtéssel, hideg-meleg vízzel, minden kényelemmel felszerelt turistaszálló, a kabinok pedig — kabinok.

— De kinek kell szállodai szoba?! Olcsó, hétfélig pihenési lehetőség, kabin kell! — ervalettek a sértettek.

S elpanaszolták, hogy ilyeneket egyáltalán nem építenek. Lebontják a régieket, ez rendben is volna, hiszen elavultak. A helyükre viszont ilyen luxusszállók kerülnek, mint a Lidó, meg a két éve

elkészült Sport (ahol egyébként a Lidóhoz képest olcsók a szobák — 2200 forint a bérleti díj hat hónapra). Nem kevésbé fájdalmas pont a csónaktárolás díjának emelkedése sem... A Békében, a Pipacsban meg a többi régi csónakházban 200—240 forint az évi díj, az újonnan épült garázsokban már 440 forint. S a tendencia — nagyon helyesen! — az, hogy előbb-utóbb eltűnnek a partról a régi garázsok. Sorra épülnek az újak és lassan már sehol sem talál a Római-part törzsközönsége 200—240 forintos csónakhelyet. Sőt, nemsokára még drágát sem. Mert minden évben több a csónaktulajdonos és — »sok az esz-kimó, kevés a foka«.

— Igaz, igaz, igaz! — válaszolták szemrehányásainkra a Fővárosi Tanács Sportlétesítmények Vállalatánál. — De hát mit tegyünk! Képtelenek vagyunk lépést tartani a csónaktárolási igények növekedésével és egyszerűen nem lehet a Római-parton olcsó kabinokat építeni.

... bár maradtam volna benne végig ...

És elmagyarázták: évente körülbelül 300 új csónak »lép be«, a tárolóhelyek szaporulata viszont 0, semmi. Miért? Mert építenek ugyan minden évben garázt (az idén a Lidó 180 férőhelyes csónakháza készült el, jövőre a Hattyú területén egy 200 férőhelyes, a Vörös Zászló és a Bóbita között 160 férőhelyes garázs és közös öltöző épül), de... Ugyanakkor lebontanak régie-

ket. S örülnek, ha azokat el tudják helyezni, akiket a bon-tás miatt kilakoltattak.

Ami pedig a kabinokat illeti, a vállalat arra hivatkozik, hogy csak igényesen építhetnek. Nem szabad földszintes kabinsorokat, »kullipintyó-tanyákat« kialakítani, minél több emeletes, szállodaszerű, modern épületet kívánnak a Római-partra a városrendezési szervek. Ezt a törekvést csak helyeselni lehet. Csakhogy az ilyen építkezés drága. (Ez egyébként, sajnos, nem speciálisan római-parti probléma!) A vállalatnak pedig be kell hoznia az építési költségeket, nem üzemeltetheti a csónakházakat deficitesen. Ezért drágult a Római-part, a kispénzű emberek hétfélig paradicsoma, amelynek haladélagyományja éppen olcsósága volt.

Kesergő „ősrómaiak”

Megértjük, méltányoljuk a problémákat, nehézségeket, az összes városrendezési és gazdaságossági szempontokat. De megértjük és méltányoljuk az »ősrómaiak« keserűségét is. Nemcsak együttérzünk velük, hanem úgy véljük, hogy igazuk van! Joggal tiltakoznak azellen, hogy a Római-partot a Balaton környékéhez hasonlóan kezeljék, elegáns s ehhez mérten drága idegenforgalmi centrummá fejlesszék. A Római-part a budapesti utca emberé — ezt kellene tekintetbe venniük azoknak a szerveknek, amelyek e kedvelt hétfélig sport- és pihenőhely fejlesztésén munkálkodnak.

Köves Judit

613.47

Római fürdő

"1962"

Népszava

1962. máj. 13.